

1.

T
I
S
Z
A
-
T
Ú
R
A

2.

1. 2010-ben a TÁMOP támogatásával szerveztük meg a hagyományos tiszai vízi táborozást Abádszalókon. A kezdetekben Tiszafüreden 30-40 fő részvételével megtartott családi programot ma már 100 főt is meghaladó létszámban látogatják a Kerecsendiek.

2. Pécsi Ildikó színművésznő, aki dr. Kecsmár Ilona közreműködésével látogatott el hozzánk,

3.

4.

3. 2003-ban Abádszalókon a főzőversenyen Nádas György is megismerhette a kerecsendi ízeletet.

4. Nagy örömet jelent számunkra, hogy egyesületünknek sok olyan tagja van, aki ugyan nem tősgyökeres kerecsendi, de a települést legalább annyira magáénak érzi, mint az itt születettek.

5.

6.

5. Az 1991-es megalakulás óta az Általános Iskola adott otthont a minden év márciusában megtartott közgyűléseinknek és a FAVE-báloknak. 2010-ben éltünk azzal a lehetőséggel, amit a felújított malom kínált számunkra, és az elmúlt esztendőben már ott rendeztük évindító programunkat.

6. A FAVE egyik fő célja a hagyományok ápolása. Ennek jegyében már több alkalommal látogattak el hozzánk egri és mezőkövesdi néptáncosok, akik mindannyiszor fergeteges produkciókkal szórakoztatták rendezvényeink résztvevőit.

Kerecsend az 1848/49-es szabadságharcban

Langyos tavaszi szellő lengte körül 1848. március 10-én a miséről kitóduló embereket, akik élénken beszélgetve indultak hazafelé. Szinte egyszerre néztek fel a toronyra, ahol először csak félénken, majd egyre jobban kibomolva a szélben, csattogni kezdett a nemzetiszínű lobogó. Hitetlenkedve árnyékolták el kezükkel szemüket, mintha a napfénytől nem jól látnának, de a káprázat valóság volt - magyar trikolor lengett a falu felett. Meglepetés moraja futott végig a tömegben, amikor egy erősebb szélroham megcsavarta a zászlót, mely fáklyaként zuhant a föld felé. Halk sikoly, s a közelben szétugrók már csak azt látták, hogy a 13 éves kis Marika, Szucsik István leánykája aléltan rogy a földre fejből vastag patakban folyik a vér a porba. Hiába az anya kétségbeesett jajgatása, a kapkodó segíteni akarás; a kislány már nem tért többé magához ő lett első hősi halottja Kerecsendnek, de talán az országnak is...

Hogy ki, vagy kik, milyen indítékból tették ki a zászlót a toronyba, ma már lehetetlenség kutatni, hiszen ilyen kis események eltörpülnek a március 15-i történések mellett, levéltári adatok sem foglalkoznak vele.

Nézzük tehát Kerecsend szerepét a Magyar

Honvéd gyalogsági zászló

Nemzet hősiességének küzdelmében.

1848. április 20-án létrehozták az Országos Nemzetőr-ségi haditanácsot, melynek a nemzetőrség szervezése és irányítása volt a feladata.

A toborzás nem ment problémamentesen, hiszen még Kerecsend bírója, Babróczky Pál is szította a kedélyeket, kijelentvén: „*ne higgyen senki annak hogy a törvény a királytól jött, s hogy az ország rendelete (sic!) az örkatonaságot, hanem az urak által szerezte, ez által csak a parasztságot lázítják...*”. Ennek ellenére, a továbbiakban azt olvashatjuk, hogy Blaskovics főispán május 7-én kelt levele, melyet Battyhányynak írt, az alábbiakat tartalmazza: „*a nemzeti őrseregbeli összeírást a népek e tárgyban előlegesen kellőképp felvilágosítása után egész Heves megyében meg lehet ugyan kezdeni, kivételével azon néhány helyeknek, hol a lakosság nagyobb része ingerült állapotban van az úrbéri rendezés miatt...a felfegyverzést az illető szolgabíráktól eddig beérkezett jelentések szerint egész biztossággal csak a következő helyeken*” javasolta: „*Tarna járásban...Kerecsend...*”.

A május 20-án, Vratasics József által végrehajtott toborzás alkalmával Kerecsendről huszan álltak be nemzetőrnek, illetve kötelező érvénnyel sorozták be őket. A bevonulók az egri I. Nemzetőr Zászlóaljhoz kerültek, melynek parancsnoka Knézich Károly őrnagy volt. Nem tartom szükségesnek a teljes névsort leírni, hiszen ez már többször és több helyen is megjelent. Mégis, nagydamasai Bocha Ferenc plébánost említtem meg, akiről már könyvemben is jeleztem, hogy ismeretlen okból kilépett a nemzetőrségtől, július 28-án. (Ő nem az egri nemzetőrséghez, hanem a veszprémi 7. zászlóaljhoz került, főhadnagyi rendfokozatban). Nos, a kilépés

Kerecsend az 1848/49-es szabadságharcban

Langyos tavaszi szellő lengte körül 1848. március 10-én a miséről kitóduló embereket, akik élénken beszélgetve indultak hazafelé. Szinte egyszerre néztek fel a toronyra, ahol először csak félénken, majd egyre jobban kibomolva a szélben, csattogni kezdett a nemzetiszínű lobogó. Hitetlenkedve árnyékolták el kezükkel szemüket, mintha a napfénytől nem jól látnának, de a káprázat valóság volt - magyar trikolor lengett a falu felett. Meglepetés moraja futott végig a tömegben, amikor egy erősebb szélroham megcsavarta a zászlót, mely fáklyaként zuhant a föld felé. Halk sikoly, s a közelben szétugrók már csak azt látták, hogy a 13 éves kis Marika, Szucsik István leánykája aléltan rogy a földre fejből vastag patakban folyik a vér a porba. Hiába az anya kétségbeesett jajgatása, a kapkodó segíteni akarás; a kislány már nem tért többé magához ő lett első hősi halottja Kerecsendnek, de talán az országnak is...

Hogy ki, vagy kik, milyen indítékból tették ki a zászlót a toronyba, ma már lehetetlenség kutatni, hiszen ilyen kis események eltörpülnek a március 15-i történések mellett, levéltári adatok sem foglalkoznak vele.

Nézzük tehát Kerecsend szerepét a Magyar

Honvéd gyalogsági zászló

Nemzet hősiességének küzdelmében.

1848. április 20-án létrehozták az Országos Nemzetőr-ségi haditanácsot, melynek a nemzetőrség szervezése és irányítása volt a feladata.

A toborzás nem ment problémamentesen, hiszen még Kerecsend bírója, Babróczky Pál is szította a kedélyeket, kijelentvén: *„ne higgyen senki annak hogy a törvény a királytól jött, s hogy az ország rendelete (sic!) az örkatonaságot, hanem az urak által szereztetvén, ez által csak a parasztságot lázítják...”*. Ennek ellenére, a továbbiakban azt olvashatjuk, hogy Blaskovics főispán május 7-én kelt levele, melyet Battyhányynak írt, az alábbiakat tartalmazza: *„ a nemzeti őrseregbeli összeírást a népnek e tárgyban előlegesen kellőképp felvilágosítása után egész Heves megyében meg lehet ugyan kezdeni, kivételével azon néhány helyeknek, hol a lakosság nagyobb része ingerült állapotban van az úrbéri rendezés miatt...a felfegyverzést az illető szolgabíráktól eddig beérkezett jelentések szerint egész biztossággal csak a következő helyeken”* javasolta: *...”Tarna járásban...Kerecsend...”*.

A május 20-án, Vratasics József által végrehajtott toborzás alkalmával Kerecsendről huszan álltak be nemzetőrnek, illetve kötelező érvénnyel sorozták be őket. A bevonulók az egri I. Nemzetőr Zászlóaljhoz kerültek, melynek parancsnoka Knézich Károly őrnagy volt. Nem tartom szükségesnek a teljes névsort leírni, hiszen ez már többször és több helyen is megjelent. Mégis, nagydamasai Bocha Ferenc plébánost említtem meg, akiről már könyvemben is jeleztem, hogy ismeretlen okból kilépett a nemzetőrségtől, július 28-án. (Ő nem az egri nemzetőrséghez, hanem a veszprémi 7. zászlóaljhoz került, főhadnagyi rendfokozatban). Nos, a kilépés